

sige, at vi ikke skal bruge kolossale summer på at reducere forholdsvis lidt i Danmark, hvis vi for de samme penge kunne reducere eller kunne handle os til væsentlig større reduktioner.

Det, jeg beder om at man prøver at forstå, er, at hvis man ikke ser det her i en lidt bredere sammenhæng og i hvert fald går på banen og forsøger at kæmpe for den tanke, som er fornuftens tanke, så når man ikke ret mange mål. Så bliver det mest tro og ideologi og ikke ret meget resultat.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Jeg bemærkede, at hr. Ebbe Kalnæs i sit svar til mig var meget bekymret, hvis nu vandbassinerne i Sverige og Norge løb tomme. Så var det meget bedre, at danske kraftværker kørte, i stedet for at man skulle bruge tyske brunkulsværker.

Har hr. Ebbe Kalnæs virkelig analyseret situationen rigtigt? Det var næsten det bedste, der kunne ske for danske kraftværker en gang imellem, at nogle af de vandbassiner kørte lidt tørre. Men tror hr. Ebbe Kalnæs så, at 4 øre pr. kWh er noget, der blokerer for, at man sætter fuld damp på de danske kedler og eksporterer til Norge og Sverige, der står og mangler på grund af, at vandbassinerne er kørt tørre? Det tror vi ikke på i Venstre.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Jamen jeg er da fuldt ud enig i, at 40 kr. pr. t ikke i alle situationer bliver en hindring. Det kan blive det i nogle. Det har noget med markedsprisen at gøre. Vi ved, hvor lav den er i øjeblikket, 10-12-14 øre eller sådan noget lignende, når vi taler nordisk elbørs. Det forklarede jeg også lidt i det, jeg sagde før. Jeg er da godt klar over, at strategien i den her sammenhæng, når man fik den til at lande på 40 kr. pr. t, var, at man regner med, man kunne producere videre, og det kan jeg selvfølgelig trøste mig lidt med. Men det er altså sådan, at vi kan risikere, at danske elværker i et marked får en økonomisk belastning, der gør, at de må vige for nogle, der sviner mere. Det er det, der selvfølgelig er det ideelle synspunkt. Det er principperne i det.

Så vil jeg alligevel gerne understrege en ting: Selv om jeg er ny i det her Ting i forhold til hr. Peter Hansen-Nord, kan jeg godt huske lignen-

de situationer, hvor man er gået med til noget, fordi man nok kunne rette det senere. Det er meget lidt af det – altså tendensen, trenden i det og måden, man gør det på – jeg kan huske, at man alligevel fik lagt væsentligt om og fjernet bagefter, når først det var sat i søen.

Dorit Myltoft (RV):

I Det Radikale Venstre er vi tilfredse med aftalen på elområdet, fordi vi med den aftale har en høj grad af forsyningssikkerhed på en miljømæssigt bæredygtig måde, har fortsat udbygning af vedvarende energi og har fortsatte incitamentter til energibesparelser og energieffektivisering. I dag behandler vi så første lovpakke som en udmøntning af aftalen. Jeg vil herafter fremhæve nogle temaer i dagens lovpakke.

Vi er tilfredse med den selskabsregulering, der er foreslået, fordi vi med den får udskilt monopolområder fra de konkurrenceudsatte områder. På den måde er elsektoren bedst muligt rustet til det liberaliserede marked. Dernæst slås det fast, at der lægges vægt på fortsat udbygning af vedvarende energi, og at kraftvarme er en vigtig energikilde til prioriteret el.

I Det Radikale Venstre erkender vi, at udbygningen af vedvarende energi er afhængig af støtte. Uden støttemuligheder er der alvorlig grund til at frygte, at alle de mange engagerede og involverede mennesker vil opgive deres mange initiativer til at leve op til de politiske ønsker.

Jeg tror, at der ligger et stort potentiale i de endnu ikke udviklede teknologier, og måske kan vi også forvente helt nye og aldeles ukendte opfindelser. Men i Det Radikale Venstre er vi tilfredse med, at støtten til vedvarende energi betales over elregningen i stedet for via skattebilletten.

Det Radikale Venstre er ligeledes indstillet på at sikre gode overgangsordninger. Det ville være ulykkeligt, hvis vi så en u hensigtsmæssig mindre udbygning. Ofte bliver vi skældt ud for, at vi stiller for restriktive miljøkrav. Ikke desto mindre er det meget tydeligt og således også glædeligt, at elværkerne seriøst og konstruktiv har indstillet produktionen til at leve op til kravene. Jeg tænker f.eks. på den efterhånden effektive røgrøgrensning og på forbedringer inden for udnyttelsen af brændslerne til både el og varme. I den sammenhæng er CO₂-kvoteordningen et godt instrument, og selve modellen kan blive et godt internationalt værktøj, når de internationale mål skal nås.